

HNIEZDO 30/2018

Časopis veriacich RKC farnosť Hniezdne s filiálkami Forbasy a Kamienska 29.7.2018

VIKTOR LOMPART

Na sviatok sv. Jána Vianeya (4. augusta) chceme v našej farnosti každoročne pamätať na kňazov pôsobiacich a pochádzajúcich z našej farnosti. Tento rok si chceme spomenúť (ale tiež modliť sa zaň a na jeho príhovor) na kňaza pochádzajúceho z Hniezdneho, Viktora Lomparta.

Narodil sa 26.3.1916 a v ten istý deň bol pokrstený hniezdňanským frárom Andrejom Truníkom, pobirmovaný 13.6.1927 v Hniezdom spišským biskupom Jánom Vojtaššákom, syn poľnohospodára Jozefa Lomparta a Veroniky r. Oszvald (obidvaja pochádzajúci z Lackovej), bývajúci v Hniezdom č. 80. Meštiansku (slovenskú) školu absolvoval v Starej Ľubovni, gymnázium spolu s Ignáčom Žembom z Novej Ľubovne (budúcim kaplánom v Hniezdom) začali študovať v Prahe (nakoľko chceli študovať gréčtinu, zrejme v túžbe čítať Nový zákon v pôvodine), posledný ročník 1937/1938 a maturitu urobili na evanjelickom gymnáziu v Prešove. Subdiakonát (vstup do klerického stavu) prijal 14.6.1942, ordinovaný za kňaza Spišskej diecézy bol v júni 1943, primície v Hniezdom boli 20.6.1943. Kaplánom bol v Podvlku (je to dedina na Poľskej Orave, ktorá je súčasťou gminy Jabłonka. Do konca prvej svetovej vojny patril Rakúsko-Uhorsku. Do roku 1923 prechodne patril Česko-Slovensku, následne však pripadol Poľsku. V rokoch 1939 až 1945 po rozpade Poľska obec pripadla Slovenskej republike, no po druhej svetovej vojne prešla opätovne pod správu Poľska - bola anektovaná, pretože tunajšie obyvateľstvo vyjadrilo vôľu zostať žiť v Česko-Slovensku.). Kaplánom bol aj v Hladovke, v Ružomberku a v Ludrovej, v Hybiach pôsobil v rokoch 1948-1955 (pol roka bol mimo pastorácie, nakoľko mu nebol udelený štátny súhlas), farárom bol v Liskovej v rokoch 1955-1977, kde zomrel 27.12.1977 a kde je aj pochovaný na cintoríne. Mal záľubu vo fotografovaní a filmovaní (8mm film). Po krátkej faktografii publikujeme spomienku *Liptovskej pamätnice* z farnosti Lisková:

Dňa 10.mája 1955 nastúpil do Liskovej nový správca farnosti vdp. Viktor Lompart, ktorý prišiel do Liskovej po 7-ročnom pôsobení v Hybiach. Počas svojho vyše

22-ročného pôsobenia a vedenia farnosti zanechal za sebou kus namáhavej a záslužnej práce. Rozsiahlosť kostolného priestoru a chronicky choré hlasivky správcu farnosti si vynútili zaviesť do kostola rozhlasové zosilovacie zariadenie, zrejme už v roku 1956.

Keďže cez lepenkovú krytinu, ktorou boli pokryté bočné lode kostola zatekalo, bolo nutné ju nahradiť plechovou so súčasným zvýšením jej sklonu pomocou drevenej konštrukcie. Túto prácu spolu s vybielením kostola vykonal zamestnanci Okresného stavebného podniku v Ružomberku v roku 1958.

Uvoľnenie štátneho dozoru nad cirkvou po „Pražskej jari“ 1968 využil vdp. Lompart na zapojenie elektrického pohonu zvonov, na čo predtým okresný cirkevný tajomník nedal súhlas. V roku 1970 za ochoty a pomoci vedenia miestneho JRD nechal pokryť cibulovitú prilbu veže medeným plechom a bola súčasne obnovená omietka stien veže.

Na zavedenie obnovenej liturgie podľa smerníc Druhého vatikánskeho koncilu prispôbil svätýňu kostola tak, že zväčšil jej podlahovú plochu, odstránil zábradlie /šramky/ a umiestnil v nej oltár tvárou k ľudu, ambon a sedes.

V r. 1974 zadovážil skriňu do sakristie a zaistil natretie kostolnej strechy a opravu schodov pod vežou. Taktiež počas svojho pôsobenia nahradil obrazy krížovej cesty drevenými reliéfmi od majstra z Banskej Štiavnice. V roku 1976 dal opraviť omietku a vybieliť steny farskej budovy. Krátko pred svojou smrťou v roku 1977 bol vymaľovaný kostol.

Vdp. Viktor Lompart sa staral nielen o údržbu kostola, ale najmä o duchovný chrám v dušiach svojich veriacich. Svoje kňazské povinnosti si plnil svedomito. Zvlášť príkladne si pripravoval svoje príhovory, ktorými poučoval a povzbudzoval veriacich farnosti k opravdivému kresťanskému životu. Mnohé z týchto jeho príhovorov sa zachovali v jeho pozostalosti. Cítiť z nich blízky, dôverný, priam otcovský vzťah k veriacim. Tešil sa, keď mohol tých, ktorým vyslúžil sviatosť krstu a tak sa stal ich skutočným duchovným otcom, priviesť nielen k prvému sv. prijímaniu a sviatosti birmovania, ale aj do manželstva.

Keď sa vedenia spišskej diecézy v r. 1968 ujal Dr. Jozef Ligoš, otvorila sa po viac ako dvadsaťročnej prestávke možnosť vyslúžiť vo farnosti sviatosť birmovania. Stalo sa tak 24.mája 1970, kedy túto sviatosť prijalo 657 birmovancov. O šesť rokov neskôr - 18.júla 1976, kedy bolo 191 birmovancov, birmoval Vdp. Štefan Garaj, nový správca diecézy od roku 1973.

Vdp. Viktor Lompart nastúpil do Liskovej za veľmi ťažkého obdobia a veľmi nepriaznivých okolností. Ako bolo uvedené, vo farskej budove bola umiestnená strojno-tractorová stanica, v tzv. kaplánke sa nachádzala dielňa a učebňa žiakov. Hukot traktorov, hrubé reči vodičov a ich často bezohľadné správanie si dôkladne vyskúšalo trpezlivosť a pokoru správcu farnosti. Keď sa po vybudovaní dvora JRD a po postavení novej školy traktory aj žiaci vystaňovali z fary, podmienky na bývanie sa síce zlepšili, ale budova fary nebola vybavená základným hygienickým zariadením. Pri svojej skromnosti a nenáročnosti si vdp. Lompart toto vybavenie nezaistil.

Skromnosť a utiahnutosť - to boli charakteristické vlastnosti vdp. Lomparta. Rád si aj zavtipkoval.

Do kňazského pôsobenia vdp. Lomparta v Liskovej zapadá aj časť temer úctyhodného 45-ročného pobytu rehoľnej sestry Márie Sirotovej, rehoľným menom Sr. M. Devoty, členky Milosrdných sestier sv. Vincenta-Satmárok. Táto postavou neveľká rehoľnica, rodáčka z Tisovca, prišla do Liskovej v decembri roku 1950 spolu s tunajšou rodáčkou rehoľnou sestrou Sr. M. Viburátou, rodným menom Emíliou Štrbinovou. Sr. M. Devota dvanásť rokov opatrovala svoju spolusestru až do jej smrti 17.3.1962. Popri opatrovaní nemocnej spolusestry Sr. Devota od r.1951 prebrala starosť aj o kostolné prádlo, ozdobu oltárov a poriadok v kostole. Počas piatich rokov bola aj kostolníčkou. Vypomáhala aj pri stravovaní dôstojného pána farára. V roku 1968 jej rehoľná kongregácia zakúpila a obnovila dom č.39, kde sa presťahovala z domu č.6. Keďže bývala pri kostole, zabezpečovala aj zvonenie na bohoslužby a za zomrelých, v čom sa dostala i do rozporu s miestnym MNV. Nikdy nezložila rehoľné rúcho, hoci na ňu úrady tvrdo naliehali. Farnosti a kostolu dlhé roky verne, svedomito a skromne slúžila, za čo jej patrí od nás všetkých úprimná vďaka.

Pred Vianocami v roku 1977 pocítil vdp. Lompart prudké bolesti - údajne žľčnika, následkom ktorých veľmi zoslabol. Ako sám priznal, polnočnú sv. omšu odslúžil po prekonaní smrteľných kŕčov. Stihol ešte odslúžiť sv. omše na slávnosť Narodenia Pána a sviatok sv. Štefana. Ráno **27.decembra 1977** ho našli vo fare mŕtveho. Pán života a smrti si ho povolal v nedokončenom 62. roku pozemského života. Po vyše 22.rokoch obetavej služby v našej farnosti. Za prítomnosti mnohých kňazov a veriacich ho dňa 30.decembra 1977 na tunajšom cintoríne pochoval spišský ordinár vsdp. Štefan Garaj. Odpočíva pri hlavnom kríži v blízkosti ostatných kňazov a tam očakáva slávne vzkriesenie. Nech mu je Veľkňaz JEŽIŠ večnou odmenou.

Porciunkula a odpustky

2. AUGUSTA MÔŽME VO FARSKOM KOSTOLE ZÍSKAŤ ÚPLNÉ ODPUSTKY "PORCIUNKULY".

Porciunkula (alebo aj Porcinkula, angl. Porziuncola, lat. Portiuncula, či Porzioncula) je **vžitý názov kostolíka Anjelskej Panny Marie**, ktorý je považovaný za centrum Františkánskeho rádu. **Oficiálny názov kaplnky Santa Maria degli Angeli je názvom katedrály, ktorou bola v roku 1679 na príkaz pápeža Pia V. (z r. 1569) kaplnka Porciunkula obostavaná.** V súčasnosti sa nachádza na námestí Spoleto asi 4 kilometre od Assisi (Stredné Taliansko, reg. Umbria).

Podľa legendy dal sv. František spolu s ďalšími tromi spustnutú kaplnku opraviť po tom, ako v jednej z nich (v San Damiano) začul Ježišov hlas, ktorý mu hovoril: „...vidíš, ako sa môj dom rozpadá...? daj ho do poriadku...“. František kaplnku opravil a podľa evanjelia (Matúš, 10, 5–15) sa rozhodol podľa Ježišovho vzoru žiť v chudobe. Svätý František kaplnku Porciunkula zobral do prenájmu. Nájomné malo byť vo forme jedného koša rýb ročne. **Svätý František zomrel v kaplnke pri západe slnka, v sobotu 3. októbra 1226.**

Každoročne 2. augusta, možno vo farských a katedrálnych kostoloch získať úplné odpustky

"Porciunkuly". Skutok predpísaný na získanie odpustkov je nábožná návšteva kostola spojená s Modlitbou Pána (Otče náš) a Vyznaním viery (Verím v Boha). Okrem toho treba splniť tri podmienky: sv. spoveď, sv. prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca (napr. Otče náš, Zdravas a Sláva). Tieto odpustky možno získať aj vo františkánskych kostoloch.

Ako sv. František získal milosť porciunkulových odpustkov? Istej noci v roku 1216 sv. František bdel v Porciunkule na modlitbách. Zrazu v kostolíku zažiarilo svetlo a František uvidel nad oltárom Krista odetého do svetla, po jeho pravici Božiu Matku v sprievode anjelov. František vzdal Pánovi úctu s tvárou pritlačenou k zemi. Pán sa ho pýtal po čom túži pre spásu duší. František bez rozmýšľania odpovedal: "Nebeský Otče, aj keď som len nehodný hriešnik, prosím, aby bola všetkým, ktorí prídu do tohto kostola s úmyslom vyznať svoje hriechy a prejavíť skrúsenosť, udelená milosť úplného odpustenia dočasných trestov." "Prosiš veľa, brat František" - povedal Pán. Zaslúžiš si ale viac a viac ti bude dané. Prijímam teda tvoju modlitbu, ale pod podmienkou, že v mojom mene predložíš túto žiadosť môjmu námestníkovi na zemi. A František sa bez otáľania dostavil pred tvár Honória III., ktorý bol v tom čase v Perugii a úprimne mu rozpovedal o svojom videní. Pápež ho pozorne vypočul a dal mu dovolenie. Potom sa opýtal: "Na koľko rokov chceš tieto odpustky?" František rýchlo odpovedal: "Svätý Otče neprosím o roky, ale o duše!" A šťastný chcel odísť, ale pápež za ním zavolať: "A nechceš ani nijaký doklad?" A František odpovedal: "Stačí mi tvoje slovo, Svätý Otče! Odpustenie hriechov je Božím dielom, Bohu prináleží zjaviť toto dielo. Nepotrebujem žiadny doklad, pretože Najsvätejšia Panna je dokumentom, Ježiš Kristus notárom a anjeli svedkami." Niekoľko dní potom v prítomnosti umbrijských biskupov zvolal k zhromaždeným veriacim v Porciunkule: "Túžim, aby ste všetci prišli do neba!" V roku 1480 pápež Sixtus VI. rozšíril toto privilegium na všetky františkánske kostoly I. a II. rádu, ale len pre bratov. V roku 1622 Gregor XV. zahrnul do tohto privilegia všetkých ľudí, ktorí sa v tento deň vyspovedajú a prijmu sv. prijímanie. Okrem toho ho rozšíril, okrem františkánskych, aj na kostoly bratov kapucínov. Pápeži toto privilegium stále znovu a znovu potvrdzovali. Pápež Pavol VI. ho v roku 1667, apoštolskou konštitúciou Indulgentiarum Doctrina, upravil tak, že 2. augusta môže získať úplné odpustky každý, kto navštívi farský kostol a splní obvyklé podmienky pre ich získanie.

F A R S K É O Z N A M Y

17. cezročná nedeľa

29. júl 2018

Liturgický kalendár:

Pondelok:	Blahoslavenej Zdenky Schelingovej, panny a mučenice, ľ. spomienka
Utorok:	Svätého Ignáca z Loyoly, kňaza, spomienka
Streda:	Svätého Alfonza Máriu de' Liguori, biskupa a učiteľa Cirkvi. spomienka
Piatok:	Prvý piatok v mesiaci, duchovná obnova farnosti
Sobota:	Svätého Jána Máriu Vianneya, kňaza, spomienka
NEDEĽA:	18. CEZROČNÁ NEDEĽA

Časy a úmysly sv. omší:

PO	30.7.	Hniezdne	7.00	na úmysel ordinára 10.
UT	31.7.	Forbasy	17.00	† Stanislav Zbuška
ST	1.8.	Hniezdne	18.00	† z rodiny Krull a Matharn
ŠT	2.8.	Forbasy	17.00	† Marta a František Kafka
		Hniezdne	18.00	† Václav Výrostek
PIA	3.8.	Hniezdne	18.00	BBSJ
SO	4.8.	Hniezdne	16.00 - sobáš !!	za mladomanželov Branislav Dronzek a Petra Micháleková
NE	5.8.	Forbasy	9.00	PRO POPULO - za ľud (veriacich) farnosti
		Hniezdne	10.30	† Miroslav Ivančák

- ♦ SVIATOSŤ ZMIERENIA pred prvým piatkom v Hniezdom ST a PIA od 16.00 do sv. omše, vo Forbasoch UT a ŠTV od 16.00 do sv. omše.
- ♦ CHORÝCH pred prvým piatkom navštívim v Hniezdom v STREDU od 7.00 a vo Forbasoch vo ŠTV od 14.00.
- ♦ OHLÁŠKY: Sviatosť manželstva majú v úmysle prijať:
 - **Branislav DRONZEK** (Hniezdne) a **Petra MICHÁLEKOVÁ** (SL). Ohlasujú sa 3. krát.
 - **Ján SELEP** (Hniezdne) a **Adriana KNAPÍKOVÁ** (SL). Ohlasujú sa 1. a 2. krát.
 Kto by vedel o manželskej prekážke, nech to ohlási na fare.
- ♦ PORCIUNKULOVÉ ODPUSTKY: 2. augusta, možno vo farských a katedrálňoch získať úplné odpustky "Porciunkuly".
- ♦ 200. VÝROČIE KOSTOLA SV. BARTOLOMEJA bude v roku 2020. Pripravujeme, okrem iného, aj jubilejnú publikáciu o kostole a farnosti. Ak by ste mali historické fotografie kostola a cirkevných obradov, prosíme o zapožičanie, radi by sme to pri tejto príležitosti využili.

DARUJ NA KOSTOL 1% ZO SVOJICH PRÍJMOV

Priebežne informujme ako sa nám darí naplňať túto silvestrovskú výzvu. **Zmyslom výzvy je zvýšiť príjmy farnosti.** Ako to zrealizovať? **Ak platí, že 10% príjmov mi nepatrí (a mám to rozdať), darujem aspoň 1% na kostol.** Znamená to, že ak mám príjem napr. 400€ mesačne, mal by som mesačne darovať 4€, 4 nedele v mesiaci po 1€, ak mám príjem 800€, mal by som darovať 4 nedele v mesiaci po 2€... **Ak každý zúčastnený na sv. omši vhodil do košíčka jednu mincu / bankovku, potom vychádza tento obraz, dozvedáme sa, či sa nám darí dostať k darovaniu na kostol jedného percenta zo svojich príjmov:**

POČET VHDENÝCH MINCÍ / BANKOVIEK "DO ZVONČEKA" / DO KOŠÍČKA - 22. júl 2018												
	20 EUR	10 EUR	5 EUR	2 EUR	1 EUR	50 centov	20 centov	10 centov	5 centov	2 centy	1 cent	SPOLU
Hniezdne SO 18.00				6	25	39	25	15	6	5		121
Hniezdne NE 10.30		1	4	15	59	70	75	69	13	12	10	328
Forbasy NE 9.00		1	4	30	50	38	39	20	5	6	4	197

SUMMA SUMMARUM: V nedeľu bolo v Hniezdom na dvoch nedeľných sv. omšiach **449** veriacich, ktorí darovali nejaký milodar na kostol, **najviac bolo vhdených 50 centových mincí: 109 ks (39+70 ks).** Vo Forbasoch bolo **197** veriacich, ktorí darovali nejaký milodar na kostol, **najviac bolo vhdených 1 EUR mincí (50 ks).** V celej farnosti (Hniezdne+Forbasy) bolo vhdených **najviac 50 centových mincí: 147 ks (39+70+38 ks).** Poznámka: Iste, nejde o presné, ale o relatívne / priemerné čísla, pretože niekto bol na sv. omši dvakrát, na sv. omši boli aj deti, niekto nevhodil do košíčka nič a ďalšie dve mince, ap.